

Lekcja 7

18 lutego

Duch Święty i Jego owoc

Tekst biblijny: Ga 5,22-26, J 15,1-8.

Cel lekcji:

Poznanie: Uznanie absolutnej konieczności trwania w Chrystusie w celu rozwijania owocu Ducha Świętego.

Odczucie: Doświadczenie pogłębiającego się pragnienia spędzania czasu z Jezusem i wydawania owocu Ducha Świętego.

Działanie: Postanowienie spędzania czasu z Jezusem w modlitwie, studiowaniu *Biblii* i chrześcijańskim rozmyślaniu w celu wydawania owocu Ducha we wszystkich aspektach życia.

Plan nauczania

I. Poznanie: Uduchowanie i owoc Ducha Świętego.

A. Czy można być autentycznym chrześcijaninem bez przejawiania owocu Ducha Świętego? Dlaczego tak albo dlaczego nie?

B. Jakie są dowody wydawania owocu Ducha Świętego?

II. Odczucie: Trwanie w Chrystusie i owoc Ducha Świętego.

A. Kiedy spotykasz się z niechęcią i niemiłymi słowami, a reagujesz miłością, uprzejmością, cierpliwością i opanowaniem, jak wpływa to na ciebie? Jak taka postawa wpływa na twoje relacje z ludźmi?

B. Jak się czujesz, gdy nie przejawiasz owocu Ducha w trudnych sytuacjach? Jak się czujesz, gdy jesteś niemiły, niecierpliwy i nieuprzejmy?

III. Działanie: Codzienne życie a owoc Ducha Świętego.

A. Postanów każdego dnia spędzać czas z Jezusem i rozmyślać nad twoim duchowym życiem.

B. Poświęć każdego dnia określoną ilość czasu na trwanie w Chrystusie przez modlitwę i studiowanie Słowa Bożego.

Podsumowanie: Owoc Ducha Świętego nie jest zbiorem naturalnych cech charakteru człowieka. Jest wynikiem trwania w Jezusie, które powoduje nadprzyrodzoną zmianę wierzącego człowieka. Owoc Ducha jest dowodem, że mamy głęboką więź z Chrystusem. Zdrowe drzewa wydają w obfitości zdrowe owoce. Jako chrześcijanie nie staramy się o własnych siłach wydać owocu Ducha Świętego. Gdy trwamy w Jezusie przez studiowanie *Biblii* i modlitwę, On rozwija ten owoc w nas.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Ga 5,22-23.

Klucz duchowego rozwoju: Największą motywacją do posłuszeństwa i służby jest miłość. Miłość Boga do nas zmienia nas. Zrozumienie Jego miłości zmienia nas. Gdy przyjmujemy Jego miłość, zostajemy uzdolnieni do miłowania. Miłowanie Boga uzdalnia nas do miłowania bliźnich. Bez Boga ludzkie serce jest z natury samolubne i niezdolne do szczerego miłowania.

Kiedy spędzamy czas na poznawaniu miłości Bożej objawionej w Chrystusie, zostajemy przemienieni. „Postępować według Ducha” (Ga 5,25) to znaczy kierować nasze myśli ku Chrystusowi. To znaczy „trwać” w Chrystusie (1 J 4,13). To znaczy spędzać czas z Chrystusem. Gdy priorytetowo traktujemy nasz związek z Chrystusem, Jego miłość płynie w naszych sercach, a owoc Ducha Świętego przejawia się w naszym życiu. Ellen G. White tak napisała o tym: „Gdy zgodnie z naszym przywilejem poznania Boga poznamy Go wreszcie, nasze życie stanie się życiem nieustannego posłuszeństwa. Przez uznanie charakteru Chrystusa, przez wspólnotę z Bogiem grzech stanie się przez nas znieawidzony” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2013, wyd. XV, s. 606).

Tylko dla nauczyciela: Lekcja tego tygodnia skupia się na rozwijaniu owocu Ducha Świętego w nas. Będziemy studiować poszczególne cechy charakteru tworzące owoc Ducha Świętego, wymienione w Ga 5,22-23. Te cechy charakteru są cechami charakteru Chrystusa. Jezus jest miłujący, cierpliwy, uprzejmy, dobry i niesamolubny. Zawsze okazuje łagodność i opanowanie. Przejawiał wierność woli Ojca i doskonały spokój wynikający z zaufania pokładanego w Jego niebiańskim Ojcu.

Gdy patrzymy na Niego i podziwiamy Go, stajemy się podobni do Niego. Ponieważ Duch Święty został posłany, by „złożyć świadectwo” (J 15,26) o Jezusie i „uwielbić” (J 16,14) Go, kiedy poddajemy się Jego napomnieniom i ulegamy Jego przekonującej mocy, Duch Święty będzie wydawał świadectwo o Jezusie i uwielbi Go w nas. Miłość Chrystusa będzie się przejawiać przez nas (1 J 3,1-3; 4,9-11). Nie sposób autentycznie miłować Boga i nie miłować ludzi żyjących wokół nas. Miłość Boża jest źródłem, z którego wypływa wszelka prawdziwa miłość. Gdy miłujemy Boga, będziemy miłować także siebie nawzajem. Im bardziej miłujemy Boga, tym więcej Jego miłość przepływa przez nas do innych (1 J 4,12-16). Każdy element owocu Ducha Świętego wyrasta z miłości Boga do nas i naszej miłości do Niego.

Otwarcie dyskusji: W Ga 5 apostoł Paweł mówi o „postępowaniu według Ducha” (Ga 5,16) i „uczynkach ciała” (Ga 5,19). Wzywa nas, byśmy „ukrzyżowali ciało swoje wraz z namiętnościami i żądzami” (zob. Ga 5,17,24). Zapytaj uczestników lekcji, co oznacza dla nich „postępowanie według Ducha”. Jak rozumieją „ukrzyżowanie swoje ciała”?

Przeczytaj Ga 5,22-24 i poproś uczestników lekcji, by opisali, jak możemy przejawiać owoc Ducha Świętego w naszym życiu. Niech podzielą się tym, co pomaga im „ukrzyżować ciało swoje” i „postępować według Ducha”. W jaki sposób odkryli to, jak możemy pozwolić Duchowi Świętemu objawiać się w naszym życiu? Poproś uczestników lekcji, by podzielili się doświadczeniami z ich chrześcijańskiego życia mogącymi mieć znaczenie dla ich duchowego rozwoju.

Pytania do dyskusji

1. Czego możemy się nauczyć z wyrażenia „postępowanie według Ducha” (Ga 5,16) użytego przez apostoła Pawła o życiu, w którym przejawia się owoc Ducha?
2. Czy owoc Ducha Świętego jest czymś, w czego rozwijaniu uczestniczymy, czy też jest darem niejako automatycznie udzielanym nam przez Boga? Wyjaśnij swoją odpowiedź. Jeśli uczestniczymy w jego rozwijaniu, to w jaki sposób i skąd czerpiemy do tego siłę?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Najnowsze badania w dziedzinie medycyny pozwoliły ustalić, że naturalna dieta roślinna obniża ryzyko chorób serca, udarów, większości chorób nowotworowych, otyłości i cukrzycy typu 2. Nie trzeba stosować szeregu różnych diet w celu obniżenia ryzyka każdej z tych chorób. Spożywanie różnych gatunków owoców, orzechów, zbóż i warzyw zmniejsza nie tylko ryzyko choroby wieńcowej serca, ale także ryzyko innych zabójczych chorób cywilizacyjnych.

Podobnie jest w duchowym rozwoju. Nie potrzebujemy różnych środków przeciwko różnym duchowym niedomaganiom, które nas nękają. Na niecierpliwość, nieuprzejmość, zazdrość, zawiść i pożądlivość mamy jedno i to samo lekarstwo - Jezusa. Gniew, nienawiść, zawiść i rozgoryczenie mogą zostać pokonane dzięki Niemu. Owoc Ducha jest zewnętrznym przejawem więzi z Chrystusem i napełnienia serca Jego miłością.

Komentarz biblijny

I. Wzrastanie w Chrystusie i owoc Ducha Świętego (przeczytaj J 15,4).

Jezus jest ostatecznym lekarstwem na wszystkie duchowe problemy. On sam wprost to powiedział: „Trwajcie we mnie, a Ja w was. Jak latorośl sama z siebie nie może wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie trwać nie będziecie” (J 15,4). Trwanie w Chrystusie to świadome, codzienne rozwijanie więzi z Nim. Gałęzie rosną i wydają owoc tylko wtedy, gdy są połączone z krzewem dzień po dniu, bez przerwy. Niektórzy ludzie jednego dnia wznoszą się wysoko na fali religijnych emocji, a następnego dnia zupełnie lekceważą życie duchowe. Żywa, autentyczna więź z Jezusem odzwierciedlająca dary Ducha Świętego w życiu człowieka nie jest doraźnym doświadczeniem powtarzanym od czasu do czasu. Jest codzienną, nieprzerwaną łącznością z Chrystusem.

Przychodzenie do Niego, trwanie w Nim i poleganie na Jego miłości - to wszystko sprawia, że stajemy się miłującymi, cierpliwymi, uprzejmymi, łagodnymi i opanowanymi. Przeczytaj uważnie następujący cytat: „Korzenie przekazują swe soki do najbardziej odległych pędów. Podobnie Chrystus przekazuje każdemu wierzącemu prąd duchowej siły. Jak długo dusza zachowuje łączność z Chrystusem, nie istnieje niebezpieczeństwo, że zwiędnie lub obumrze. Życie winnego krzewu objawi się w postaci wonnych owoców na gałęziach. Jezus mówił: »Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wydaje wiele owocu; bo beze mnie nic uczynić nie możecie«. Kiedy żyjemy przez wiarę w Syna Bożego, owoce Ducha będą widoczne w naszym życiu; nikt nie zostanie pominięty” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2013, wyd. XV, s. 614).

Kluczem do przejawiania owocu Ducha w naszym życiu nie jest umieszczenie poszczególnych cech charakteru na jakiejś liście i odhaczanie ich po kolei w miarę ich osiągnięcia. Kluczem tym jest skupienie umysłu na poznaniu Jezusa i pozwolenie Mu, by objawiał owoc Jego Ducha w nas. Kiedy drzewa owocowe wydają obfity plon, sadownik się cieszy. Chwali się uzyskanym plonem. Podobnie jest z Bogiem. Nasz niebiański Ojciec cieszy się, gdy pozwalamy Duchowi Świętemu wytwarzać w nas Jego owoc (J 15,11). Gdy przez łaskę Bożą stajemy się uczestnikami boskiej natury, charakter Bóg zostaje oczyszczony z zarzutów wobec całego wszechświata w ramach wielkiego boju między dobrem a złem. (Zob. *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. VII, s. 1043).

Pytania do dyskusji: Pytaniem nie jest to, czy Jezus pragnie trwać w nas, ale czy my pozwolimy Mu to czynić. Czy poświęcimy czas na poznawanie Go jako naszego Przyjaciela? Każda przyjaźń wymaga czasu.

1. Przeczytaj J 15,4.7. Jak wiąże się trwanie w Chrystusie ze studiowaniem Słowa Bożego?
2. W jaki sposób Chrystus trwa w nas? Czy jest to jakieś ulotne, mistyczne doświadczenie, czy też Jezus żyje w nas w bardzo realny sposób? Wyjaśnij swoją odpowiedź.
3. Jak wiąże się wydawanie owocu Ducha Świętego z trwaniem w Chrystusie?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Przeczytaj Ga 5,22-24 wraz z uczestnikami lekcji. Krótko omówcie każdą z cech owocu Ducha Świętego. Poproś różnych uczestników lekcji, by zdefiniowali jedną z dziewięciu cech owocu wymienionych w Ga 5. Na przykład, czym jest miłość? Jak zdefiniowałbyś radość? Czym jest pokój? Jak opisałbyś człowieka objawiającego cierpliwość i dobroć? Zadaj podobne pytania dotyczące każdej z cech owocu Ducha Świętego.

1. Które z tych dziewięciu cech owocu Ducha Świętego z trudnością przychodzi ci przejawiać w twoim życiu? Co jest powodem tych trudności? Co możesz zrobić, by zmienić tę sytuację?

2. Jakie czynniki w twoim życiu powstrzymują cię od żywej, odradzającej więzi z Chrystusem? Postanów podporządkować te czynniki Jemu.

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Poszczególne cechy owocu Ducha Świętego nie są jakimiś nierealistycznymi ideałami dla zwykłych wierzących, dostępnymi tylko dla „superświętych”. Są to cechy w naturalny sposób rozwijające się w więzi z Jezusem. Pomóż uczestnikom lekcji zrozumieć znaczenie spędzania czasu z Jezusem każdego dnia, aby Duch Święty mógł rozwijać swój owoc w nich.

Zadania

1. Poproś uczestników lekcji, by poświęcili kilka minut na analizę owocu Ducha Świętego opisanego w Ga 5,22-24. Poproś, by zanotowali te cechy, w których zauważają u siebie największe braki.

2. Pod koniec lekcji zachęć uczestników lekcji do modlitwy, w której przedstawią Bogu te niepożądane cechy charakteru, prosząc o to, by Duch Święty rozwijał swój owoc w nich.